

Imagine de la întâlnirea din 16 iulie 2013

CREȘTERE SAU ÎNTĂRIRE?

de Nicolae VASILE

De când aveam câine, parcul devenise al treilea meu loc din viața de zi cu zi, după serviciu și casă. Cunoșteam o mulțime de oameni, de câini, din cartier, dar și majoritatea gropilor, tufșurilor, pomilor ornamentali. Sufeream pentru neregulile parcului ca și cum ar fi fost ale grădinii mele.

La început era un primar care, de ochii lumii, spunea multe dar nu prea făcea nimic pentru acest parc. Creșteau bălăriile atât de mari că-ți era frică să intri prin ele și așteptam cu mari emoții întoarcerea câinelui din această improvizată junglă de cartier. El cuteza să intre pe acolo, eu nu!

A venit un alt primar, unul pe care îl știam. La prima întâlnire după ce a fost ales, i-am spus că nu aștept nimic de la el, decât să facă în așa fel încât să se cosească iarba din parc. Era și parcul lui. Copilărise în acest cartier. Mi-a promis mie și celorlalți „tați” de câini că așa va face.

La o revedere ulterioară mi-a spus că din hârtiile primăriei reieșea că și anterior parcul fusese cosit de câte patru ori pe an. Plățile arătau acest fapt, realitatea din teren spunea altceva.

Oamenii noului primar nu numai că au cosit și în realitate parcul, dar au început o adevărată campanie de plantat pomi ornamentali, arbuști, flori etc. De data aceasta părea că plăcerea consta doar în plantat. Tot ce plantau se și usca până toamna sau cel târziu până în primăvara următoare.

Probabil de data aceasta afacerea consta nu în cosirile fictive ci în plantările repetate.

La un moment dat, mai în glumă mai în serios, l-am atacat pe unul dintre lucrătorii care realizau acele plantări perpetue. Aveam o temere că și cățeii noștri sunt de vină că tot făceau pipi pe acei pomi!

– Ce se întâmplă domnule cu aceste plante? De ce nu rezistă? Dumneavoastră sunteți sigur că faceți ce trebuie?

– Domnule, eu știu ce trebuie, dar nu fac ce trebuie. Nu noi hotărâm!

Acești pomi sunt aproape morți de când vin. Vedeți aceste crengi rarefiate spre vârf? Aceasta este dovada creșterii lor forțate care nu oferă nicio garanție că ei vor rezista mult timp. Puii poți să-i crești forțat că după aceea îi tai și-i mănânci, dar pomii nu!

– Nu știu de ce dar nu pot să vă cred. La filozofii suntem buni toți, dar treabă ca lumea nu prea știm să facem! Măcar un brad aici în mijlocul parcului să reziste, să crească mare și să devină Pom de Crăciun când va fi mare!

Ați pus câteva rânduri de pomi până acum și toți s-au uscat!

Omul a rămas contrariat. Îl deranja atât bănuiala celor din parc că și el ar fi implicat în cârdășia celor de la primărie cu plantările repetate, din care unii câștigau destui bani, cât și aceea că ar fi nepriceput. S-a gândit el că nu ar costa prea mult să le facă o demonstrație de pricepere. A ales el un brăduț de la pepinieră, așa cum știa el și l-a plantat în mijlocul parcului, în centrul unui rond de flori. După plantare l-a tăiat vârful, lăsându-i doar o creangă perpendiculară pe trunchi. A venit la noi să ne spună să urmărim acel brad că acela va fi viitorul Pom de Crăciun al cartierului. Neîncrezător, imediat i-am replicat:

– Dar ce i-ai făcut? De ce i-ai tăiat vârful?

– Ce Pom de Crăciun va fi acela fără vârf?

– Aveți răbdare domnule!

– Nu am spus că va fi Pom de Crăciun în această iarnă!

Au trecut mulți ani de atunci. Toți ceilalți pomi, plantați în acea perioadă, s-au uscat demult! Brăduțul nostru a crescut frumos. La început s-a îndesit. Lipsa vârfului i-a încetinit creșterea pe înălțime dar l-a făcut să se dezvolte în lateral, să-i dea multe alte crengi intermediare. Creanga perpendiculară din vârf

(Continuare în pag. 2)

PSEUDODISCURS

(ținut la înscrierea ca membru în CERCUL SCRITORILOR INGINERI din AGIR)

de Corneliu CRISTESCU

Îmi place literatura! Îmi place să citesc și am citit foarte mult! În anumite momente de exaltare m-am gândit să și scriu, și chiar am scris ceva, dar nu am îndrăznit să public. Mi se părea prea mult pentru mine! Inițiativa colegilor mei de a înființa un cenaclu literar al scriitorilor ingineri m-a încurajat.

Apariția suplimentului literar al revistei noastre, denumit: „Literar ing”, care, dacă se pronunță mai repede, sună și așa: „Litera ring”, adică „Inelul (Cercul) Litera”, ce fundamentează și mai bine obiectul de activitate al cercului, apariția acestuia, spuneam, m-a făcut să mă hotărâsc să mă înscriu și să particip și eu la manifestările/ședințele lunare ale cercului și, dacă va fi cazul, voi prezenta și eu ceva...

De asemenea, am observat că prescurtarea/abrevierea denumirii de Cercul Scriitorilor Ingineri prin CSI coincide cu abrevierea funcției mele executive în cercetare, de Cercetător Științific gradul I, adică tot CSI, aspect care mi s-a părut nu numai interesant pentru mine, dar și un fel de... *premoniție* pentru ceea ce va fi să urmeze.

Toate acestea m-au determinat, irevocabil, să vin aici, în fața dumneavoastră, să vă cer acordul de a fi admis ca membru în CERCUL SCRITORILOR INGINERI, fapt pentru care, după cum se va vedea în cele ce urmează, mi-ați oferit chiar dumneavoastră, prin suplimentul literar *Literar ing*, unele argumente în favoarea demersului meu.

Revenind acum la frământările mele, a trebuit, mai întâi, să caut și să identific unele răspunsuri posibile sau chiar argumente în favoarea hotărârii mele.

Și iată câteva dintre ele:

1. În primul rând, că sunt INGINER și că am fost, și mai sunt încă, pasionat de literatură, în general, iar de poezie, în mod special;

2. În al doilea rând, pentru că:

„nicio iubire nu-i târzie
pentru a scrie o POEZIE”...(1)

3. În al treilea rând, și pentru noi, inginerii, :

„Trecutul nu moare, se-njgheabă
Din clipa trăită în grabă”...(2)

4. În al patrulea rând, pentru că noi, „inginerii de ieri și de azi ai României”, am primit o „Scrisoare deschisă”...(3), folositoare, mai ales, inginerilor de mâine, care trebuie să știe că:

„Tehnologia contemporană se pregătește zi de zi, ceas de ceas, secundă de secundă, clipă de clipă, pentru bătălia cu viitorul”...(4), pe care-l reprezintă ei, și că: „Secunda (însăși, a fost)... *feliată în miliardimi*”...(3). Extraordinară aserțiune!

5. În al cincilea rând, pentru că, și noi, inginerii, avem preocupările și frământările noastre, sentimentele și simțămintele noastre, arderile și **dururile** noastre lăuntrice, iubirile noastre, omenești, de altfel, căci, zice Marele Poet și Filosof:

„Rostul flăcării nu-i fumul
Rostul jarului nu-i scrumul
Dar al omului e **durul**, ducăușul, călătorul”...(5)

6. În al șaselea rând, pentru că titlul de INGINER sună ca un...„BLAZON”...(6), în contextul profesiilor nobile ale omului și ale societății umane, alături, zic eu, de MEDIC și de PROFESOR și, de ce nu, altele asemenea..., deoarece:

„Purtătorul acestui...(titlu, de inginer, zic eu)...cinsteste în cel mai înalt grad bravura, generozitatea dublată de actul de îndrăzneală”...(6) și, mai adaug, de dăruire totală, atât asupra creației tehnice, care cere rigoare și precizie înalte, cât și pentru creația artistică

(Continuare în pag. 2)

CANDIDAT LA MEDALII

de Ovidiu TUȚUIANU

Lucram de ceva vreme la centrala electrică G. unde ajunseseșem șeful uneia dintre cele mai importante secții de producție. Într-o zi vine la mine secretarul de partid al centralei (A) și-mi zice:

– Tovarășe T, am o veste bună: se apropie 1 Mai și Sectorul de partid ne-a cerut propuneri pentru cei care vor primi medalii. Ne-am gândit la D-ta pe criteriul că ai obținut rezultate bune în producție, conducând o secție de mare răspundere!

– Bine tovarășe A, vă mulțumesc pentru apreciere, răspund eu, pătruns de emoție și de mândrie...!

Peste câteva zile, după ședința operativă mă oprește tovarășul A și-mi spune, oarecum jenat:

– Știi tovule șef, indicația de la sector este să promovăm tinerele cadre. Așa că potrivit acestui criteriu ne-am gândit la inginerul T., pe care îl ai în formare la secție. Desigur că data viitoare ești primul pe lista pentru medalii. Ce zici, nu-i așa că ești de acord?

– De acord tovule secretar, decorați-l pe T, e băiat tânăr, descurcăreț și cu argumente, am înghițit eu în sec! (Unul din argumentele de bază era tovarășia de pahar a inginerului T cu secretarul A!)

Peste câțiva ani, în urma unor restructurări, fostul Inginer șef O (puțin mai în vârstă ca mine) vine pe funcția de șef de secție, eu rămânând adjunctul lui. Se apropia ziua de 23 August și sunt chemat la Cabinetul de partid, de secretarul A.

– Tovarășe T, se vor da medalii în cinstea marii sărbători și nu te-am uitat. După cum ți-am promis data trecută, ai fost trecut pe listă, dar Sectorul ne-a precizat ulterior că, în acest an,

(Continuare în pag. 2)

CREȘTERE SAU ÎNTĂRIRE? (Urmare din pag. 1)

s-a orientat încet-încet spre cer, a făcut întâi un arc de cerc, apoi a devenit ca o gălmă, apoi ca un nod, iar acum nu se mai vede nimic. Este ca un vârf adevărat. A ajuns însă la această formă după mulți ani! Între timp a devenit brad în toată regula, des, sănătos și promite să rămână un Pom de Crăciun pentru mult timp în viitor.

Oare nu ar trebui să se întâmple la fel și cu oamenii? Poate și cu țara!

PSEUDODISCURS (Urmare din pag.1)

(literatura, pictura, muzica etc.), care cere inspirație și imaginație bogate și, uneori, debordante, dar și cunoașterea profundă a sufletului omenesc și a naturii umane, în general.

Prin suplimentul literar *LITERAR ING*, acum avem posibilitatea de a demonstra că inginerii, ca și ceilalți oameni, au suflet și sensibilități omenești, imaginație și talent, și că se pot exprima și altfel, de ce nu?, într-o manieră artistică, nu numai tehnico-științifică...

7. În al șaptelea rând, pentru că..., știți ce cred eu?

Eu cred așa, că poate și eu
Sunt o „*Particulă a lui DUMNEZEU*” !..(7)
Căci, altfel, de n-ar fi chiar așa,
Cum s-ar mai putea explica
Tentația mea de-a face și a crea?
În facerea lumii și, apoi, în... filiație
Ce este mai divin decât actul de creație?
De aceea, pentru aceasta doresc să se știe
Că am **dorința de-a face** și, mai ales, **de a scrie!**

8. În al optulea rând, pentru că:

Se zice, uneori, prin vorbe grele
Că „*Moartea e-n plic și în stele*” ... (8)
Că-i plină-omenirea de rău și de rele.
Iar unii aruncă, spre noi, cu germele urii
Ne mint, otrăvind tot ce îi „de-ale gurii, ... (8)
În gura lor”, îi păcatul, în vorbe, ei par că sunt purii!
Și-atunci, ne revine, prin forma literară...
Să-i zugrăvim pe acești cu vorbe de-ocară!

9. În al nouălea rând, pentru că:

De ar fi așa, așa cum spun unii
Precum în „*RONDELUL ÎNTELEPCIUNII*” ... (9)
Că „*Înțelepciunea e(ste) ...lumină*” ... (9)
Atunci, este sigur, creația este divină!
În tehnici, în sport, sau chiar „*Belle Arte*”
De harul din ceruri cu toți s-avem parte!
Cu „*Pace-n suflet și (-n) gândire*” ... (9)
Spunând inginerii ce-au pururi în fire
„*Îi dăm... (acestei)...clipe... nemurire!*” ... (9)

10. În al zecelea rând, ...:

Ca-ntr-un final de teatru, eu pot zice
Că e momentul să mă prezint aice:
Eu sunt un om la vârsta a treia,
„*A treia față*” ... (5), a zis Poetul,
Afirm aici, cu tot regretul,
Că tinerețea-i dusă, iar femeia
E o amintire dulce... De aceea
Acuma, cred, așa se spune
Că poți gândi cu multă rațiune
Și când.... „*Bătrânul tace* (-anume)
lubirea (, dar) și *jocul... e* (chiar î-) *-nțelepciune!*” ... (5)

Așa că, în final, consider că e drept
Și, dacă acceptați, un lucru înțelept
Să vin la dumneavoastră, să-ncerc să vă conving
Să mă primiți ca membru, eu către asta tind...
În cercul dumneavoastră de ingineri: ***Literar ing!***

Nota autorului:

În textul de mai sus, am folosit o serie de versuri/expresii/fragmente preluate, cu *litere cursive*, din creațiile autorilor care au publicat în primul număr al suplimentului literar *Literar ing* (Nr. 1, aprilie – iunie 2013), al revistei UNIVERS INGINERESC (Nr. 12 (538) 16 – 30 iunie 2013). Eludările unor părți ale citărilor au fost înlocuite cu trei puncte (...), iar adăugirile, introduse în corpul citărilor, au fost cuprinse între paranteze.

Autorii citați sunt: (1) - Nicolae Vasile; (2) - Tudor Arghezi; (3) - Gheorghe Indre; (4) - Georg Kantor; (5) - Lucian Blaga; (6) - Artemiu Vanca; (7) - Titi Turcoiu; (8) - Ioan Ganea-Christu; (9) - Alexandru Pacioga.

TANGOUL SIMȚURILOR

de Nicu DOFTOREANU

Motto 1: Fă-o bine și nu te uita cu cine

Filozofie glumeață de... cafeana

Motto: Există căsnicii care se termină bine și altele care durează toată viața

Filozofie glumeață... și nu prea

Simțurile adormite fac ravagii de-s stârnite

Este greu să le stârnești, dar mai greu să le stârpești!
Nu poți să le mai oprești, chiar dacă le-ai spus... povești!

Simțurile prevenite fac ravagii de-s stârnite

Dar istoria ne învață că cel mai al dracu' simț...
Ce rămâne veșnic prinț

...este cel ce dă culoare

...vieții tale viitoare

Este simțul ce te-nalță drept în ceruri când te-nhață,

Este simțul datoriei... cel ce dă alt sens mândriei!

Cu toții ne dorim victoria,

dar simțim la fel Istoria!
E lumină din lumină... simțul care îți dă tihnă
E cel care e iubit.... când te face fericit!
Este simțul cel perfid....ce-ți ia tot ca individ
...când te simte troglodit

Căci din toate câte sunt,
Cinci la număr, pe cuvânt,
Lăsați cu legământ
Unul singur de te lasă
Dai și masă dai și casă...
Însă cel ce de departe lumea-n două ți-o desparte
Este cel care dă tonul... Simțul ce are butonul
Fiindcă el când iese-n față, se cheamă că ai... prestanță!
Dacă pierzi gustul de viață totu-n jurul tău... îngheață
Asta-nseamnă că n-ai minte:

ADIO ȘI N-AM CUVINTE!

(Publicat în volumul „*Tangoul mereu tânăr*” apărut la Ed. Destine în 2010 și revizuit 2013)

CANDIDAT LA MEDALII (Urmare din pag.1)

criteriul de decorare este experiența.

Așa că ne-am orientat la șeful D-tale care îndeplinește criteriul și are nevoie de o compensație morală după restructurare.

– *Bine tovarășe secretar, nicio problemă, tovarășul ex inginer șef merită să fie decorat pentru că are destule calități*, am mormăit eu desumflat. (Una dintre calitățile lui O era că îl medita, în timpul programului, pe secretarul A, în vederea admiterii la subinginerii!).

S-au scurs aproape 12 ani de muncă în centrala G, dar secretarul de partid, același, a uitat să mă mai treacă pe lista candidaților la medalii...

Ulterior am fost transferat în Minister. După câțiva timp, mă sună secretara adjunctă a Comitetului de partid:

– *Tovarășe T., te rog să-mi dai niște date personale.*
– *Tovarășă L, toate datele mele personale le găsiți la serviciul de resort*, am replicat eu mașinal.

– *Știu asta, însă avem sarcină de partid urgentă să înaintăm la Sector propuneri pentru decorații iar D-ta ai fost inclus în lista respectivă.*

– *Bine, tovarășă secretară, dacă-i sarcină cu plăcere!* Și îi dau informațiile solicitate.

Trec zilele, săptămânile și lunile în goană! Între timp află de la colegi că decorațiile s-au dat. Împins de curiozitate o sun pe tova, cu întrebarea:

– *Mă scuzați, dar ce s-a întâmplat cu medalia mea?*, la care primesc un răspuns stupefiant:

– *Regret tovule dar lista transmisă de noi a fost considerată de Sector prea voluminoasă, așa că s-a limitat pe criteriul alfabetic; D-ta fiind cu litera T, nu ai mai încăput pe listă!*...

După așa numita revoluție, la noul loc de muncă (unde apropiindu-mă de pensionare, ocupam o funcție relativ modestă) sunt solicitat să completez un formular cu date pentru o potențială decorare...

Credeți-mă că nu mi s-a mai comunicat nici până azi, dar nici eu nu am ținut să aflu, criteriul din cauza căruia am ratat și această tentativă?!

Așa că, neîndeplinind niciodată schimbătoarele criterii și nedispunând de argumente suficiente, am ieșit la pensie tot... **candidat la medalii!**

BUCURIA PĂMÂNTULUI de Cornelia POPESCU

Macii cei roșii din roșul zămislit în pârg
Ard în vâpâi, din zori până-n amurg.
Plăpânde esențe, candelă-n zări rozalii
Sfințesc lanurile cu pigmenti rubinii.

Cărbunii de tămâie încinși în cupe de jar
Ridică spre cer rugăciuni din câmpul-altar.
Semințele minuscule crescute din pluș
Își țes viitor laolaltă-n receptacul-căuș.

Se coc și visează în tihnă sub soare
S-ajungă roșul cel mai pur la vara viitoare.
Atunci vor dărui nestemate câmpului
Și bucurii în ochi de vitralii Pământului.

PEISAJ ÎN DOWN-TOWN de Horia ANDREI

Ocupat ceasuri de seară
Să-mi răcesc zile de vară,
Doar acum am observat
În ce casă te-ai mutat.

Primăria, bune-locuri
Toate îți vor sta alături,
Ba mai mult, un bar terasă
Te apropie de casă.

Astfel gândul se-nfiripă:
Să te pot vedea o clipă
Seara intru-n bar să cer
Vin și apă la chelner,

Nota bene, la sfârșit
Când și sticla s-a golit,
Te-am zărit când preț de-o clipă
Mâna-n gând pahar ridică
Și prin sticla lui apoasă
Tu intrai grăbită-n casă.

SEARĂ DE VARĂ de Sorica PACIOGA

Ziua își lasă cortina...
Soarele în mod discret
Se retrage de pe scenă
Și-n îndepărtata zare
Globul său, încet, dispăre.

Ca o umbră siderală
Vălul serii se coboară
Și un nou tablou apare
În culori deosebite,
Aurite, poleite.

Cerul porțile-și deschide
Și pe bolta-mpărătească
Mii de candelă se anină
Și încep să strălucească.

Luna, felinarul nopții,
Printre cetini de brazi
Își strecoară câte-o rază
Până-n apa de topaz.

Sub beteala-i argintie,
În fâneața din poiană
Greierii dau un concert
Și-ntr-un joc de artificii
Zboară-n aer licuricii.

Sus pe culmile înalte
Cu piscuri proptite-n cer,
Capre negre stau de pază,
Zarea toată o cercetează
Parcă-ar fi niște străjeri.

LITERAȚI ȘI (CI)FRAȚI de Ioan GANEA-CHRISTU

(sau reconversia profesională)

**S-a întors lumea pe dos:
Scriitorii fac statistici, calculéle...
Iar inginerii, „cenaclștiții” cos
În versuri și nuvele.**

Sponsor al acestui număr:

**ASOCIAȚIA PROFESIONALĂ PATRONATUL ROMÂN
DIN INDUSTRIA DE MECANICĂ FINĂ, OPTICĂ ȘI MECATRONICĂ**

Șos. Pantelimon, Nr. 6-8, Sector 2, București, cod 021631

Tel. 021.252.30.68/69, Fax: 021 252.34.37;

E-mail: cefin@cefin.ro; geo@cefin.ro; incedmtm@incedmtm.ro

Colectiv de redacție:

Redactor șef: Nicolae VASILE
Redactor: Lucian GRUIA
Tehnoredactare: Ioan GANEA-CHRISTU

